

Herinneringen over verleden van St. Zonnewende, St. Michielsgestel.

Op de foto in de Meierij d.d. 25 september 2016, met als titel "het mysterie van Esch, stond naar mijn mening Mevr. Dortland - van Reedt, dit op basis van andere foto's in het archief van de St. Zonnewende, St. Michielsgestel.

Mevr. Dortland was omstreeks 1925 leraarres wiskunde op het Dalton Gymnasium in Den Haag in die jaren gingen de "brugklassers" bij de aanvang van hun nieuwe schooljaar er een week of korter op kamp om te "Daltoniseren" m.a.w. ingewijd worden in de manier van leren/studeren op de Dalton manier.

Mevr. Dortland had de overtuiging, dat een week met een lesgroep, of elke andere groep van groot belang was voor de vorming van de individuen in de groep. Omdat in die tijd er heel weinig mogelijkheden waren om met een groep ergens deze activiteit te organiseren heeft Mevr. Dortland zelf met hulp van anderen op het terrein van de familie van Lanschot een buitenverblijf opgericht. Zoals gezegd het terrein in de buurt van het Paulinaven werd gehuurd van de Fam. v. Lanschot. In de loop der jaren zijn daar houten gebouwen gebouwd, dit is grotendeels gebeurd door leerlingen van het Dalton Gym., zo-ook de inventaris, voornamelijk de tafels en stoelen, al deze houten gebouwen hadden een naam uit de dierenriem Na het overlijden van dhr. van Lanschot in de 50tiger jaren (?) is het terrein onder de erfgenamen verdeeld en werd de huurovereenkomst beëindigd.

Mevr. Dortland had in die tijd een terrein aangekocht van een organisatie tbv. de Prot. Boeren dit terrein lag aan de Esscheweg, voorheen Heistraat, op de grens van St. Michielsgestel en Esch, zij had daar al haar villa gebouwd en van hieruit het terrein door aankopen uitgebreid, op dit terrein stond een kampgebouw van de V.C.J.C. (vrijzinnig.christelijke.jeugd.centrale) in de periode 1940-1945 gebruikt als huis waar onder valse voorwenselen joodse kinderen werden ondergebracht door een zekere De Ruyter en later overgegeven aan de bezetters, deze De Ruyter is Fam. van de cabarater de Ruyter, elke week op de radio, De Ruyter is op het huidige terrein van Zonnewende toendertijd geliquideerd, door het verzet, de 2 dames die dit hebben gedaan, zijn ontkomen en hebben de oorlog overleefd.

Na de huuropzegging zijn de houten gebouwen mede door leerlingen van het Dalton Gym. afgebroken en verplaatst naar het terrein aan de overkant, dus aan de huidige Esscheweg. Begin de 60ger jaren is zij overleden, Had in 1932 het geheel ineen stichting onder gebracht, het stichtingsbestuur bestond in de 60tiger jaren uit o.a. uit een oud leerling van het Dalton, Dhr. K. van Waalwijk, Dhr. J. Handgraaf, kringbestuurder K.A.B. Den Bosch, Dhr. Wiebenga, oud P.S.P. voorzitter, de andere leden zijn mij niet bekend, o.a. dhr. Handgraaf en dhr. van Waalwijk, zijn tot mijn afscheid in 1996 bestuurlid gebleven.

Mevr. Dortland, was bestuurlid en heeft het grootste deel van het oude Zonnewende bij het Paulinaven op Zegenwerp grotendeels uit eigen middelen gefinancierd. Mevr. Dortland is omstreeks 1962-1964 overleden, het bestuur van de stichting heeft toen besloten Zonnewende voort te zetten, Dhr. van Waalwijk, oud leerling v.h. Dalton, architect in Capelle a.d. IJssel heeft een ontwerp gemaakt voor een nieuw Schoolbuiten Verblijf, deze nieuwbouw is voorgefinancierd door Verenigde

Bouwbedrijven Bredero, te Utrecht , want het stichtings bestuur was van mening dat de houten gebouwen niet meer bruikbaar waren als slaap en werkruimtes, ze waren door de tijd ingehaald. Bij V.B.B . wilde men elk jaar in de zomer alle kinderen van de werknemers een vakantie week aanbieden. Een programma met veel spel, sport, wandelen en een thema, wellicht was dit de aanleiding om de bouw voor te financieren en het nieuwe Zonnewende te bouwen.

Inhet archief van Zonnewende zijn veel gastenboeken aanwezig, alsmede jaarverslagen en foto's, ook een fotoboekje van dhr. van Waalwijk, die als leerling op Zonnewende is geweest met foto's van de toenmalige houten gebouwen. Deze gebouwen hadden namen van de dierenriem, 1 houten gebouw, in mijn tijd genoemd "de bungalow" is na 1955 (?) geopend door voormalig staatssecretaris Schuttenhelm (?)

Leuk om te vermelden is dat voor de groep uit Den Haag de trein een speciale stop maakte in Esch, vandaar werd er gelopen naar Zonnewende, de bagage werd per paard en wagen vervoert naar Zonnewende, in de oorlog waren er nog kampweken of weekendgroepen, deze moesten dan wel voedselbonnen meenemen.

Dit zijn de hoofdzaken van Zonnewende, waar ik in de periode Januari 1970 tot juli 1996 heb gewerkt, er is veel meer te vertellen, maar het lijkt me dat de huidige directeur meer archief-materiaal ter beschikking heeft om het beeld te vervolmaken,

H.Smies, St.Michielsgestel, oud directeur Zonnewende febr, 1970 – juli 1996.

